

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

מסורת
השרש

[עמש על גבולין חוס' דלעל יריד: דריס גבולין חוס' כמא מ'י' פ'ז מלכות פ' ס' ו' מוקדשין ב' כ' מ'י' ע'ס הלכה טו: לא מ'י' פ'ט מלכותי ע'ס קבנות הל' ג' והלכה י:]

[ד'י' חוס' שנת קנה. ד'י' וקנן וכו']

ל'ב ד' מ'י' פ'ט מל' סנהדרין הלכה א' ופ'ז ע'ס הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

ל'ג מ'י' פ'ט מלכות ע'ולתא נצטת הל'ז:]

ל'ד מ'י' פ'ט מלכות לה' מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

ל'ה מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

ל'ו מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

ל'ז מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

ל'ח מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

ל'ט מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

יום לחתלה דין. והיפכה ליכא למימר דמסתמא תחלת הדין עיקר ועוד כיוס החילו קבלת עדות הוא דהוי כחלתה הדין: **דכתוב** וזיוס הלאה זו. מכנגע נראה לי דריש ליה רבא בפ'ק דמועד קטן (דף ת. ט. וס.) לי ולא לאורי וקדא דהכא מוקים לה דיש יוס שזי חתה רואה אורו הלא נגע נולד בחתן ונתתין לו' ולא ילטיחיהו אלא אורחא דהכ"ס להביא הפשוט דלי לא כנגע נראה לי הוה מוקמין קרא דהכא כיוס ולא בליגה וכו' א"ל איכא כזמה דוכתיב: **סתמא** אחריתא אשכח דיני ממונות מתקנין כיוס וגומרין בליגה. תימה דילמא טעמא דמתני' דהכא משום דכתיב וספקו את העם ככל עת אבל לנגן סומא מקשינן ריבוי לנגעים: **דילמא** דיני נזילת קא אחרת. פ"ה דיוס הוא לואח המז דין פסוק ואל' הדבר עוד ליינין ולרין לאוקומי קרא כשהקנה דברי שכיב מרע לאו ככותבין וכמסורין מלאורייתא אלא מדרבנן: **שרשה** שכתבו לכך כו'. מפורש בפ"ק (דף ט. וס.) גבי זמן שכתרו בן: **אבל** אף לדברי ר"ע גמי אינו חיב אלא את

כל טנונ. אפי' פסולין: יקדש. ולא ירד: **שופט אפי'** בין שגרהל בין שלא נראה כגון שאור ודבש ואילו וכי וסולין: **פ"ט כבשים**. דמדין ליה וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה וגו': **טנון**. פ"ה דהוא קרא גמי כתיב: **ופרשיו**. קרא ממעטי פסולין שלא תורה אור נראה מעולם: **לכנסה כסא חורק**. ד' כל הנוגע בזמבה יקדש' שומע אני בין ראוי בין שאינו ראוי ת"ל כבשים' מה כבשים' וראוין אף כל ראוי ר' עקיבא אומר עולה מה עולה ראונה אף כל ראוי ותרווייהו מאי ממעטי פסולין מ"ב מייתי לה מבבשים' ובר מייתי לה מעולה והאמר ר' אבהו בר אבהו עולת העוף פסולה איכא בנייתו מאן דמייתי לה מבבשים' כבשים אין אבל עולת העוף לא. ונמא דמייתי לה מעולה יאפילו עולת העוף גמי אלא אמר ר' אבהו כדבתיא דם יחשב לאיש ההוא דם שפן לרבות את הוורק דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר או זבה לרבות את הוורק ותרווייהו מאי קא מרבו וריקה מ"ב מייתי לה מ"ב יחשב' ובר מייתי לה מאו זבה והאמר רבי אבהו שחם וורק איכא בנייתו לדברי רבי ישמעאל אינו חיב אלא ארת' דברי ר"ע חיב שחם' הוא איתמר עלה אמר אביי אף לדברי ר"ע גמי אינו חיב אלא את

דאמר קרא שם תעלה עולותיך ושם תעשה ערביתו רחמנא לכולהו וכו' **עשית: דיני ממונות** דנין ביום וכו': (סימן משפ"ט מענה מס"ה) מנהגי **מרי** אף היא בר פפא דאמר קרא וישפטו את העם בכל עת' א"י הכי תחלת **דין** נמי? כדבבא. דבבא רמי: כתיב וישפטו את העם בכל עת וכתוב ויהיה ביום הנחילו את בניו' הא כיצד: **יום** - לתחלת דין לילה - לגמר דין. מתניתין דלא כר' מאיר *דתניא והיה ר' אומר מה ת"ל על פייהו יהיה כל רגע וכל נעוטי מוה ענין ריבוי אצל נגעים אלא *משך ריבוי נגעים מה נגעים' ביום דכתוב 'ביום' הראות בו אף ריבוי נגעים שלא בסומין דכתוב 'לכל מראה עיני הבהן' אף ריבוי שלא בסומין ומקדש נגעים לריבוי מה ריבוי שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים' א"י מה ריבוי בשלשה אף נגעים בשלשה ודין הוא - ממונו בשלשה גופו לא כל שכן: ת"ל יהיבא אל אתר הבהן או אל אחד וגו' הא למדת ישאפילו בהן אחד רואה את הנגעים והוא סמיא דהיה בשבבותיה דרבי יוחנן דהוה ראיין דינא ולא אמר ליה רבי יוחנן ולא מדי, היכי עביד הכי והא"י יוחנן * (הלכה כסתם משנה אהן זל' הכשר לדן **כשר להעיד ויש שכשר להעיד ואין כשר לדון ואמר ר' יוחנן** לאיתוי סומא בארת מ'עניני ר' יוחנן סתמא אחריתא אשכחתי' ממונות דנין ביום וגומרין **בבית** מאי אולמיה דהאי סתמא מהאי סתמא' א"י בעת אימא סתמא דריבוי עדיף ואי בעת אימא משום דקתני לה גבי הלכתא דדינא ורבי מצור הוא וישפטו את העם בכל עת' מאי דריש ביה? אמר רבא לאיתוי ווס המעון דתני **אין רואין את הנגעים שיהיה זבין הערבים ולא בתוך הבית ולא ביום המעון מפני שבהן נראית עות** ולא בצדקיהו מפני שעוה נראית בהן ורבי מצור הוא ביום הנחילו את בניו' מאי עביד ליה? הוה מיבעי ליה לכרתני *רבה בר תינא קמיה רבב נתמן ויהיה ביום הנחילו את בניו ביום אחת מפיל ונחלתו אי אחת מפיל נחלתו בלילה א"ל (האלא מעתה מאן דרשביב ביממא ירתתן ליה בניה ונמא דרשביב בליליא לא ירתתן ליה בניה. וליכא דין נחלות קאמרת דתניא ונתתה לבני ישראל לחק משפט' אורייתך כל הפרשה כולה להיות לדתך כדבר יהודה אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב *שלישה שנכנסו לבקר את התורה רצו כותבין רצו עושיין דין שנים כותבין ואין עושיין דין' ודאמר רב הסדא לא שנו אלא ביום אבל בלילה כותבין ואין עושיין דין משום דהוה להו עדים' מאי א"י עדי נעשה דין? אמר ליה אין הוה קאמינא: דיני נפשות דנין ביום וכו' כנהגי מילי אמר ר' שימי בר דינא אמר קרא והוקע אותם לה' נגד השמש' א"י הסדא מניין להוקעה שהיא תלייה דכתוב' והוקענום לה' בנגעת שאל בחדו ה' וכתוב [שבתמ. וצ"ל]

טלח המז יעידו בפניהם: **למוקם משפט**. כפרשה נחלוס דליש כי ימות וגו' כתיב: **אורפס**. כסתיימה: **לפוס דין**. דמשמע הפלת נחלוס דין קטב (הוא בשעת המזחה הכל כמו שאמר המז ואין הדבר לרין דיינין אלא כל אחד מעיניו ויחוקפו שומעי העושה בשנו בצלופחין. בלשון עדות והורשים יבאו לרין יב"ד יעשו כפי הצוה: **בלופחין** דין. השומעין רשעין וסולמין להיות מחויקין כל אחד בשלו הכל כמו שמשמע: שנים אין פושין דין. דמתחלתו לא נראו להיות ליינין: **אבל בליגה**. שאינו ראוי לון כותבין ואין פושין דין אפילו למחר שמתחלתו לא נראו ליבש לשם דין: וקמח

טלוח דין וכו' דין קטב. ריב פיון נכנס כמל דף קיב פ"ט ריבוי כולון אמר ועי' כהנס' ס"ס:]

טלוח דין וכו' דין קטב. ריב פיון נכנס כמל דף קיב פ"ט ריבוי כולון אמר ועי' כהנס' ס"ס:]

מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]

מ'י' פ'ט מלכות סנהדרין הלכה ט' סמך ע'ין זו טור שרי' חומ' ס'ימון ע'ס פ'ז:]